

2015. JANUÁR–MÁRCIUS

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 12. ÉVFOLYAM 1–3. SZÁM

Szív „ügyek”

Dr. Christian Barnard professzor 1967-ben végezte el az első sikeres szívátültetést a világon. Betege az új szívvel mindössze 18 napig élt. Magyarországon dr. Szabó Zoltán professzor 1992-ben hajtotta végre az első sikeres szívtranszplantációt. A műtét 20. évfordulójáról sokan megemlékeztek, számos riport jelent meg Schwartz Sándorról, aki addigra már 20 éve élt és dolgozott az új szívvel. Sikertörténetek sorozata világszerte...

Vannak azonban „mellékhatások”, azon túl is, hogy nem minden szervátültetett immunrendszere képes befogadni az új szívet – olykor komoly gyógyszeres támogatás mellett sem. Úgy tűnik ugyanis – és számos történet ezt bizonyítja –, hogy az új szívvel bizonyos új „tulajdonságok” is megjelennek. A PM című német szakmai folyóirat számolt be pl. arról, hogy amikor az egyik transzplantált (*Debbi Vega*) ébredett a műtét után és megkérdezték tőle, hogy mit kívánna most leginkább inni, azt válaszolta, hogy „meginnék egy jó nagy korsó sört.” Maga is csodálkozott magán, hisz soha nem fogyasztott alkoholt, a sört pedig kimondottan gyűlölte, a szagát sem bírta. Korábban soha nem szerette a hamburgert, most falni kezdte, csak komoly zenét hallgatott, most meg sorra vette a raplemezeket.

Elkezdte kinyomozni, hogy honnan származik az új szíve (ezt Amerikában megtudhatja a beteg). Kiderült, hogy egy 18 éves, balesetben elhunyt donortól kapta, akinek

a szülei elmondták, hogy *Howie Varen* élt-halt a söréért, a hamburgerért, és örökké rap-zenét hallgatott. Az eset nem egyedülálló és persze nem csak „sörről” van szó. Olykor szinte teljes „személyiségcsere” történik, teljesen megváltoznak a képességek, érdeklődési kör, stb. stb.

A „Magyar Orvos” című szakfolyóirat 2014. 8–9. számában a 32–33. oldalon található egy cikk: „A szív olykor önállóan dönt”. A szerző *Lóránth Ida*. Nemrégiben egy kedves barátomtól kaptam, aki szeret olvasni, ő is kapta valakitől. Ebből idézek:

„Az orvostudomány kutatói hosszú éveken keresztül világszerte általában egy-egy szerv működésével, annak anomáliáival, betegségeivel, illetve azok gyógyításával foglalkoztak. Manapság a kutatómunka általában nem egyet-

**MINDEN
féltett dolognál
jobban őrizd meg
SZÍVEDET,
mert abból
indul ki
minden
ÉLET!**

Példabeszédek 4,23

len szervre, betegségre koncentrál, hanem szinte a test egészét bevonja a vizsgálódásba. A szív funkcióit, működésének rendellenességeit például sok kutatócsoport, neurobiológusok és más szakmák képviselőinek bevonásával vizsgálja, és többek között azt szeretné felderíteni, vajon milyen kapcsolat, kommunikáció lehetséges a szív és az agy között. Ez a viszonylag új kutatási irányzat a neurokardiológia...

A szív nem egyszerű izompumpa
Napjainkban, köszönhetően a vizsgálatokhoz használt technikai háttér és a társtudományok óriási fejlődésének, az elődöknél sokkalta pontosabb és értékelhetőbb eredmények születnek a neurokardiológiai kutatások területén is. A tudósok felfedezték például, hogy *a szív saját belső idegrendszeri hálózattal rendelkezik, amely egyrészt funkcionálisan rendkívül bonyolult, másrészt állandó kapcsolatban áll az aggyal.* E hálózat több mint 40 ezer neuronból áll, szinte olyan a rendszer, *mintha a szívnek saját „agya” volna.* Ezek a neuronok teszik lehetővé, hogy a szív önállóan is érzékelhessen bizonyos ingereket és képes legyen az azok által közvetített információk feldolgozására. Ezek ismeretében pedig önálló döntéseket hozzon és belőlük bizonyos fokig tanuljon, illetve az információkat elraktározza. A kutatók szerint *a szív lényegében nem más, mint egy intelligens rendszer irányítója.*

Az Egyesült Királyság Oxfordban működő Élettani Intézetének Anatómiai és Genetikai részlegében *David Paterson* professzor kutatócsoportja is neurokardioló-

giai vizsgálatokat végez...

Az eddigi eredményeiből arra következtetnek, hogy a *szív-agykapcsolatban a szív az aktívabb jelküldő*. Ezek a jelek pedig jelentős hatást gyakorolnak bizonyos agyi funkciókra, például szerepet játszanak az érzelmek feldolgozásában, a magasabb szintű kognitív képességek (pl. figyelem, érzékelés, emlékezés, problémamegoldás stb.) szabályozásában. Kísérleteik bebizonyították, hogy a korábbi feltételezésekkel ellentétben *a szívnek lényegesen meghatározóbb szerepe van a két szerv folyamatos kommunikációjában, mint azt a kutatók korábban bármikor feltételezték*. Az elektromos jelcsere folyamatos és kölcsönös.

A kutatások azt is kimutatták, hogy *az ember érzelmi rendszerének legfontosabb irányítója maga a szív*.

Egyes kutatócsoportok a szív elektromágneses mezőit vizsgálják, mert azt feltételezik, hogy annak alapvető szerepe lehet az emberi test szervei működésének a szinkronizálásában. Az Egyesült Államokban a Heartmath Intézet kutatói mérési eredményeik alapján megállapították, hogy a szív rendelkezik a test legerősebb és legkiterjedtebb pulzáló elektromágneses mezejével. E mágneses mező mérete egyénenként változó, állításuk szerint vizsgáltak olyan személyt is, akiknél a testétől másfél méterre még mérhető értékeket produkált ez az elektromágneses hatás. Eredményeik azt mutatták, hogy az agy által generált elektromágneses erőhöz képest a szív amplitúdója 60-szor magasabb és jelei a szervezet minden sejtjéhez eljutnak. A mező ereje pedig 5000-szer erősebb az agyénál. A kutatók feltételezik, hogy *a szív által gerjesztett elektromágneses hullámok ritmikus mezejé nem más, mint információhordozó közeg, amelynek hullámai nemcsak az agy, hanem a test minden sejtjének a működését szabályozzák*

és szinkronban tartják. Amennyiben ez a rendszer jól működik, beáll a belső harmónia, amely a környezetre is pozitív hatással lehet: az a személy, akinél hibátlanul működik a rendszer, a megfigyelések szerint sokkal elfogadóbb, toleránsabb, kiegyensúlyozottabb, „szerethetőbb”, mint az, akinél gondok lehetnek a szív által diktált belső ritmus harmóniájával...

A szerv átültetésekor vajon milyen folyamatok mehetnek végbe? Az új szerv és a transzplantált személy „rég” agya, illetve többi szerve hogyan hajlandó az együttműködésre? A beültetett szív sejtjei képesek lehetnek-e az „emlékezésre”, és ha igen, közlik-e az „új” aggyal a régi emlékképeket? A legmerészebbek még azt a kérdést is felvetették, hogy a donor sejtszinten vajon tovább él-e az új testben, illetve a beültetett szív megváltoztathatja-e a szervet fogadó korábbi habitusát? Mindezek a kérdések extrémek, ám megalapozottnak tűnhetnek, de ma még egyikre sincs kísérletekkel igazolt, egyértelmű tudományos válasz, ám a jövő kutatásai eldönthetik azok igazságtartalmát. A kérdéseket felvetők saját feltételezéseik igazolására többször is hivatkoznak olyan megtörtént esetekre, amikor a szívtranszplantált személy ízlése, szokásai, viselkedése alaposan megváltozott a műtét után...

Olyan beteggel is találkoztak, akit a műtét után visszatérő rémálmok gyötörtek. Az orvosok állítása szerint az ő szervdonora gyilkosság áldozata lett.”

Most pedig arra kérem kedves Olvasóimat, hogy gondolják át a Biblia tanítását a szívről. (A „szív” szó közel ezerszer fordul elő a Bibliában.) Nem kell hozzá nagy kutatás, hogy rádöbbenjünk, amit Isten az ő Igéjében velünk közölt, az minden tudományos vizsgálat nélkül sokezer éve nyilvánvaló igaz-

ság, kinyilatkoztatás. A Biblia sokkal többet ír a lelki szívről, mint a testről, és hihetetlen funkciókkal ruházta föl a lelki szívet, amelyből „kiindul minden élet.” A Biblia szerint a bennünket érő hatások (épp úgy, mint a legújabb orvosi kutatások szerint) először a szívet érintik. A szív továbbítja az információt az agyba, mintegy utasítva is azt, hogy pl. állítson le nem létfontosságú funkciókat, mondjuk annak érdekében, hogy egy erős stresszhatás kivédhetőbb legyen...

A lelki szív gondolkodik (héber: chásab, görög: logidzein – mindkét szó jelentése a „számít” is – úgy gondolom = úgy számítom...) A Bibliában azonban van egy ezeknél fontosabb megnevezése a szívbeli „gondolkodásnak” és ez a „szívben mondani”. Pl. „Ábrahám nevetett és így szólt szívében...” (1Móz 17,17), vagy „Anna szívében beszélt...” (1Sám 1,13), de sok-sok ígét idézhetnénk. *A Bibliában a szív az értelem, érzelem és akaratvilág központja, a legfontosabb lelki szerv*. A lelki szív háborog, fáj, bánkódik, örvendezik vagy éppen beteg...

Legalább egy kötetnyi tanulmányt kellene írni ebben a témában, de erre itt persze nincs mód – csak még valamit a szívatültetésről! Ember embernek adott szívével lehetnek gondok. A beteg, vagy épp már rég nem működő „kő” szív helyett Istentől kaphatunk „új” szívet. Ezzel a transzplantációval, ami ingyenes és nemhogy nem veszélyes, de abszolút biztos az életben – sőt örökéletben – maradás, isteni tulajdonságokat nyerhetünk, sőt „Istenfiak lehetünk”, „*ha pedig fiak, örökösök is, örökösei Istennek és örököstársai Krisztusnak.*”

Vigyázzunk a szívünkre, s ha mégis gond adódna, ne feledjük, hogy ki a „*szívek és vesék vizsgálója*”, és forduljunk bizalommal az Áldott Orvoshoz, a mi Urunkhoz!

Dr. Almási Mihály

Nem (szó)játék

Szeretem a játékos szövegeket. Sok éve, amikor Amerikában éltünk, egy kedves barátomtól, kaptam egy kivágott újságcikket. Akkor le is közöltem „A KÜRT” c. lapban, amit ott szerkesztettem. Aki egy kicsit is tud angolul, meg fogja érteni, aki nem, az csak a folytatást olvassa el, ami mindent megmagyaráz. –a szerk.–

DEAR ABBY:

This is for all the lazy people in the world who don't want to accept any responsibility:

Once upon time, there were four people named Everybody, Somebody, Nobody and Anybody. When there was an important job to be done, Everybody was sure that Somebody would do it. Anybody could have done it, but Nobody did it.

When Nobody did it, Everybody got angry because it was Everybody's job. Everybody thought that Somebody would do it, but Nobody realized that Nobody would do it.

So it ended up that Everybody blamed Somebody when Nobody did what Anybody could have done in the first place.

(Theres G. in Milwaukee)

DEAR THERESA:

I have seen several versions of this piece, but yours is the only one anybody can follow. There's a message for everybody here. I Hope nobody misses it.

Nos, Abby-vel együtt én is remélem, hogy „nobody misses it”.

*

Gondold csak végig kedves olvasóm: A gyülekezeti munkában is mennyire így van. Van egy fontos feladat. MINDENKI biztos benne, hogy VALAKI majd csak megcsinálja. AKÁRKI megtehetné, de nem... végül elvégzi egy SENKI. S amikor a munka kész, jelentkeznek a VALAKIK s MINDENKI megbotránczik, mert egy SENKI végezte el azt, ami a VALAKIK vagy éppen MINDENKI dolga lett volna.

Megkérdezném: Végül is ki a VALAKI és ki a SENKI? No meg: Hogy jön egy SENKI ahhoz, hogy egy VALAKI

helyett dolgozzék, adakozzék... a végén még VALAKI lesz belőle... de mi lesz akkor VALAKIBŐL... netán SENKI?! Bizony, bizony! S hogy ne csak filozofáljunk, nézzük csak a Biblia tanítását! Pál apostol ezt mondja: „Ha VALAKI azt véli, hogy ő VALAMI, holott SEMMI, önmagát csalja meg” (Gal 6:3). És hány hasonló értelmű ígét találunk! Különösen is Jakab levelében.

A téma aztán így is folytatható: Egyetlen személy – attól függően, hogy milyen a helyzet – lehet MINDENKI, VALAKI, AKÁRKI, vagy SENKI. »Emeletes« tudathasadás! Egy példa: »Ez nem az én dolgom, hanem MINDENKIÉ. Én csak egy vagyok a sok közül, egy kis SENKI!« Vagy: »Azért addig már nem süllyedek... én is vagyok VALAKI!« Vagy: »Miért lennék én hibás? Elkövethette volna ezt AKÁRKI!« – És sorolhatnám. Ha beszélni kell, »ki, ha én nem?«, ha dolgozni kell, »úgy, hogy más is hozzáférjen!«

És a csattanó: Mindig azok a senkik sértődnek meg, akik úgy gondolták, hogy ők valakik. Csakhogy éppen azok, akiket ők semmibe vettek, a Nagy Bíró előtt értékebbnek találtnak: »Éheztem, és ennem adtatok, szomjúhoztam és innom adtatok, jövevény voltam és befogadtatok engem. Meztelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, fogoly voltam és eljöttetek hozzám...« (Mt 25:35–36).

Az ok pedig, ami miatt a senkik valakiknek tartják magukat, és lesenkizik a valakiket: az irigység. Ha ugyanis valaki dolgozik, igyekszik, annak többnyire sikere van, azt többnyire Isten is megáldja. Azt pedig, aki csak bölcseledik, előbb-utóbb megunják az emberek és levegőnek nézik. Mi sem kézenfekvőbb ilyenkor, mint megsértődni, vádaskodni, gyűlölködni és fenyegetőzni. Az ok pedig az irigység. (Hogy a bölcseledés, vagy akár a hit is értéktelen cselekedetek nélkül, erre megint csak Jakab apostol tanít bennünket igen világosan.)

Az eredmény – Jézus Krisztus megfogalmazásában: „Sok első pedig lesznek utolsó, és sok utolsó első” (Mt 19:30).

És még egy ige záradékul: „Aki azért tudna jót cselekedni, és nem cselekszik, bűne az annak” (Jak 4:17).

Olvásóink írják

Szeretettel köszöntöm a szerkesztőséget. Nemrégiben összeszedtem a Jó Pásztor újságokat. Mindig megvigasztalódom, mikor olvasom a sok gyermek vidám nyári beszámolóit. Örülök a szép verseknek, énekeknek és egyéb lelki írásoknak. Már sokadszorra olvasom őket, de mindig erőt tudok meríteni belőlük. Kívánom, hogy még sok szép írással örvendeztessétek meg az embereket!

(S. F-né – Pusztakovácsi)

Köszönöm, hogy mindig megkapom a lapot, más olvasnivalóval együtt.

(L. S-né – Okány)

***

Megköszönöm a Testvérek fáradozását, hogy ilyen tartalmas lapot olvashatunk. Istentől áldást kívánok munkájukra.

(I-né K. I. – Pécel)

***

Ebben az esztendőben is sok áldást kívánok a Jó Pásztor felelős szerkesztő és kiadó Dr. Almási Mihály testvérnek és az egész szerkesztőségnek, beleértve dr. Sajben Klára testvért is. Köszönjük a sok jó rejtvényt!

(V. L-né – Isaszeg)

Szórakozó és szórakoztató „evangélisták”

Minden kor komoly kihívása, megtalálni azokat az eszközöket, amelyek segítségével érdekessé tehető az evangélium. Ami miatt nem tesszük idézőjelbe az „érdekes”-t, az az, hogy nem a mindennapi értelemben használom, hanem a szó szoros értelmére gondolok, hogy tudniillik érdek fűződik az érdekes dolgokhoz. Nincs fontosabb feladat az evangélizáció kezdetén, mint ráébreszteni az Istent nem ismerőket arra, hogy nekik jól felfogott érdekük találkozni az Úr Jézussal, a Megváltóval...

Persze – főleg az eredmény-hajhászás miatt – az „érdekes” eltolódhat az „szórakoztató” irányába, és a szórakoztatás „eszközei” ének, zene, tánc, a hang- és fényeffektusok, stb. átvehetik a főszerepet, és ezek lesznek érdekesek, miközben érdektelenné válik maga az evangélium. Az aktuális „gyülekezet” közönséggé alakul, és úgy is viselkedik, egy-egy „humoros” mondat vagy sztori után megtapsolja az „evangélistát”, aki alkalmasint biztatja a publikumot, hogy most kellene megtapsolni Jézust – aki ugye, soha nem igényelt semmiféle ünneplést, sőt, elutasította azt, és bizonyára ma is jobban örül a töredelmes, bűnbánó megtérőknek, mint a magukból kivetkőzött, transz állapotba zsongított, hullámzó, táncoló (és ne folytassam) akármekkora tömegnek.

Azzal kezdtem, hogy minden korban igen keskeny volt az az út, amelyen a hitvallóknak érdemes volt járni, és minden korban megpróbálták egyes keresztények az utat szélesíteni, kényelmesebbé tenni. A nehezen járható és veszélyekkel teljes keskeny út (Bunyan: Zarándok útja) sétaúttá, olykor autópályává változott, vagy éppen „játszótérre”, „vidámparkká” szélesedett, ahol az éppen aktuális show man – vagy mondjam magyarul: „mutatványos” – produkálja magát, az ámuló „vidám” vasárnap-i tömeg előtt, bevetve minden ismert, vagy épp nehezen felismerhető trükköt, a vidámság fokozására, és persze „az alkalom” végén a produkció sikerétől függő adományok mértékének fokozására. Elhangozhat akárhányszor Jézus neve (mintha a nagy jézusozásnak lenne pogány előzménye, mondjuk „Krisna”, vagy épp politikai, Cézártól akár Hitlerig vagy Sztálinig, akik megkövetelték ezt), azonban a mi Urunknak aligha tetszik a nevét akárhányszor ismétlő, vonagló „dicsőítő” énekes-zenesőnmutogatás...

A „minden kor” problémái közül bennünket természetesen a mi korunk gondjai érintenek legközelebről, mégis jónak látom itt közölni C. H. Spurgeon gondolatait e témában. A neten valamelyik kereső programba beütve a „missziós mulattatók” címet, és Spurgeon nevét, számos helyen idézik a prédikátorok fejedelmét. Én legutóbb az Evangéliumi Hírnökben olvastam örömmel. Azt hiszem, igen aktuális és biblikus, megszívlelendő tanítás.

–am–

„C. H. Spurgeon: Missziós mulattatók

Bűn tanyázik az Úr követőinek táborában, oly kirívóan arcátlanul, hogy a legrövidlátóbbak előtt sem maradhat észrevétlen. Az elmúlt pár év folyamán ez a bűn rendellenes mértékben növekedett meg. Úgy hatott, mint az egész térszót megerjesztő kovász. Az ördög ritkán végez agyafűrtabb munkát, minthogy elhiti az egyházzal, hogy missziójának része az emberek szórakoztatása – megnyerésük érdekében. A puritánok bátor evangélium-hirdetésétől az egyház fokozatosan tompította bizonyágtételét, majd rákacsintott kora frivolitásaira és mentegetni kezdte őket. Azután eltűnte jelenlétüket a falain belül. Most pedig azonosul velük a tömegek elérésének céljából.

Az első ellenvetésem, hogy a Szentírás sehol sem beszél az emberek szórakoztatásáról, mint az egyház feladatáról. Ha keresztyén cselekedet lenne, akkor miért nem szólt róla Krisztus? „Menjetek szerte a világba és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.” Az üzenet teljesen világos. Megtörténhetett volna, hogy hozzáteszi: „és mulattassátok azokat, akiknek nincs gusztusa az evangéliumra”. Ilyen szavakat azonban nem találunk. Ilyesmi Jézusnak nem jutott eszébe. Nézzük csak újra: „adott némelyeket apostolokul, prófétákul, másokat pásztorokul és tanítókul a szolgálat végzésére”. Hogy kerülnek ide a mulattatók? A Szentlélek hallgat róluk. A prófétákat vajon azért üldözték, mert szórakoztatták az embereket, vagy mert a mulattatást választották? A koncerteknek nincsenek mártírjai.

Ismét mondom, a szórakoztatás kibékíthetetlen ellentmondásban áll Krisztus és apostolai életével, tanításával. Mi volt az egyház hozzáállása a világhoz? „Ti vagytok a föld sója” – nem édes cukorkája – amit a világ kiköp és nem nyel le. Rövid és éles volt a kijelentés: „Temessék el a halottak a halottaikat”. Jézus halálosan komolyan gondolta ezt.

Krisztus sokkal népszerűbb lehetett volna – amikor tanítványait kiküldte –, ha több színpompás és kellemes elemet hoz divatba missziójában. Nem halottam, hogy azt mondta volna: „szaladjatok ezek után az emberek után, Péter, és mondjátok meg nekik, hogy holnap más stílusú lesz az istentiszteletünk, rövid és megnyerő kis prédikációval fogunk kellemes estét rendezni az embereknek. Mondd meg nekik, hogy biztosan élvezni fogják. Siess, Péter, valahogy meg kell fognunk az embereket!”

Jézus sajnálta a bűnösöket, sóhajtott és zokogott felettük, de soha nem akarta szórakoztatni őket. Az újszövetségi levelekben is hiába keresnénk bárhol az evangéliumi szórakoztatást. Azok üzenete más: „gyertek ki, maradjatok kint, maradjatok kint tisztán!” Az olyan megközelítés, ahol ezek közül valamelyik hiányzik: becsapás. A levelek szerzői feltétel nélkül megbíztak az evangéliumban, és semmilyen más fegyvert nem használtak.

Miután Pétert és Jánost bebörtönözték prédikációjuk miatt, az egyház imaalkalmat tartott, de nem ezt imádkozták: „Uram, adjad a te szolgálóidnak, hogy egy kis ártatlan kikapcsolódás révén, bölcsen és másoktól eltérően mutathassuk meg ezeknek az embereknek, milyen boldogok vagyunk.” Hacsak nem hagyták abba Krisztus prédikálását, nem volt idejük mulatságokat szervezni. Az üldöztetés által szétszórattak, mindenhova elmentek az evangéliumot prédikálni. „Feje tetejére állították a világot.” Ez a különbség!

Uram, tisztítsd meg Egyházadat minden rothadástól és szeméttől, amelyet az ördög varrt a nyakába, és vigyél vissza minket az apostoli módszerekhez.

Ha megvizsgáljuk, akkor azt tapasztaljuk, hogy a mulattatás missziója nem éri el a remélt eredményt. Hatása romboló a megtértek körében. Lássuk csak, hadd jöjjenek elő azok a nemtörődöm és szidalmazó emberek – akik hálásak Istennek, mert az Egyház találkozott velük félúton –, hogy beszéljenek és tegyenek bizonyosságot! Hadd jöjjenek a megfáradtak, akik békességet találtak valamelyik koncerten, hogy ne hallgassanak! Hadd jöjjenek a részegesek is, akik számára a színházi szórakozás Istentől rendelt láncszem volt megtérésük folyamatában, és álljanak fel közöttünk! – Senki nincs, aki ezekre a felszólításokra jelentkezze, mert a szórakoztatás missziója nem eredményez megtérteket.

Szolgálatunk számára a legégetőbb szükség, hogy a hívő tudomány összeforrjon az elmélyült lelkiséggel, mert az egyik úgy fakad a másikból, mint gyümölcs a gyökérből. Bibliikus tanításra van szükség, olyan mélyen megérettre és megéltre, hogy az tűzbe hozza az embereket.”

ÉVFORDULÓK 2015

Ebben az évben is számos, közösségünket érintő évforduló lesz. Ezek közül említünk meg néhányat.

- **150 éve**, 1865-ben született *id. Udvarnoki András* és 70 éve hunyt el (1945) – ahogy erről kissé részletesebb ismertetést is olvashatunk jelen számunkban.
- **150 éve**, 1865-ben vette alkalmazásba a Brit és Külföldi Bibliatársulat *Novák Antalt*, akinek fontos szerepe volt a misszió elindításában Nagyszalontán. *Lajos János* házában tartott bibliatanulmányozás során tért meg többek között *Kornya Mihály* és *Tóth Mihály*, Novák szolgálata nyomán, a két leginkább kiemelkedő baptista parasztpapostol.
- **140 éve**, 1875-ben merítette alá *Meyer Henrik* Nagyszalontán *Kornya Mihályt* társaival.
- **130 éve**, 1885-ben avatta föl *Meyer Henrik* és *Kornya Mihály Lajos Jánost*, aki egyike volt a legelső nagyszalontai hívőknek és akinek a házában tért meg Kornya.
- **120 éve**, 1895-ben hunyt el *Vojka János* pécsi születésű úttörő missziómunkás.
- **75 éve**, 1940-ben Észak-Erdély visszakerült Magyarországhoz a II. bécsi döntés nyomán. *Dr. Somogyi Imre* vezetésével a magyarországi testvérek delegációja végiglátogatta a Trianon miatt több mint 20 éve elszakítottágban élő testvéreket.

– am –

Rendelkezőnyilatkozat

Jelen számunkhoz két úgynevezett rendelkező nyilatkozatot mellékelünk. Vagy az egyik vagy a másik felhasználható arra, hogy a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány vagy a Jó Pásztor Alapítvány munkáját támogassuk adónk 1%-ával. Valamelyik rendelkező nyilatkozatot változtatás nélkül helyezük el adóbevallásunkba. Minden Kedves Olvasónknak köszönjük a támogatást. E nélkül nem tudnánk megjelentetni az újságot, és nem lennénk képesek folytatni a gyermekmissziót.

– a szerk –

Évfordulók

150 éve született Udvarnoki András

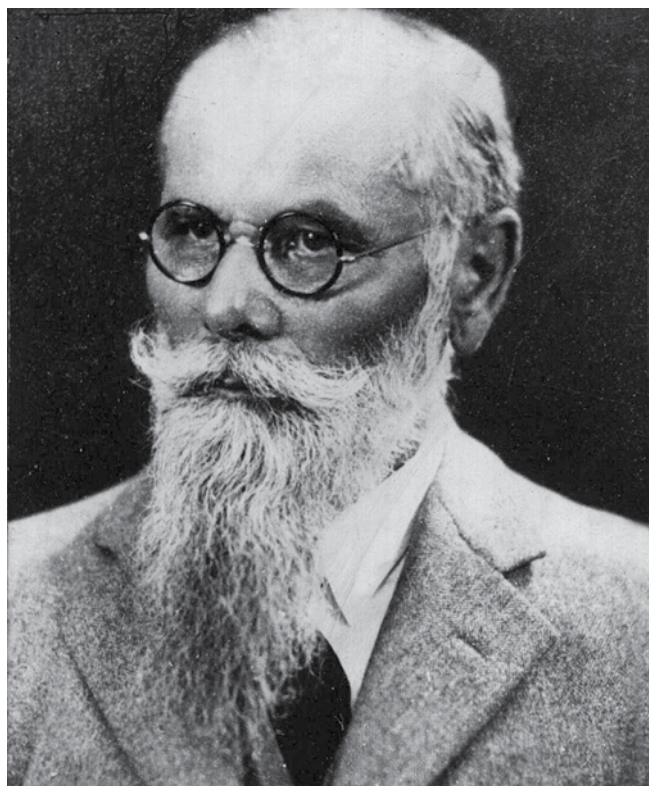
Néhány neves évfordulóra emlékezünk jelen és következő számainkban. Elsőként *Udvarnoki Andrásra*, aki 150 éve született és 70 éve hunyt el 80 évesen. Kerek számok ezek, amelyek egyben a hazai magyar nyelvű baptista misszió egyik kiemelkedő harcosának életrajzi adatai. Udvarnoki testvérről számos életrajz, megemlékezés, értékelő elemzés született. Mi itt egyetlen forrást használunk: Dr. Tresánszky Vilmos: „A baptizmus egyháztörténelme és a mai baptizmus lényege” című művét (Bp. 1996. Kiadó: Dr. Haraszi Sándor) – a szerk. –

Az „Udvarnokok (udvornici)...” I. (Szent) István királyunk alapította társadalmi rend (Pallas és Révai Nagy Lexikona – XVI. 479., XIII. 228., XVIII. 589.) – az Árpád-házi királyok korában egzisztált. A név a latin nyelvűség korát őrzi. A szóvégi –i pluralis nominativus, ezért nem írandó y-nal. Az Árpád-ház kihalását követően a királyi udvarhoz tartozó ágazat tagjai Budához közelebb-távolabb telepedtek le meglévőségeikkel együtt. A Szadára honosodott Udvarnokiak 4-5 évszázad távlatában is annyi javadalommal bírtak, hogy András nagyatyjának, *Udvarnoki Jánosnak* és atyjának kertes háza volt a falu szívében, kúttal s kétholdnyi szőlője, gyümölcsöse a domboldalon, présházzal.

Udvarnoki András 1865. november 16-án született Szadán, *Udvarnoki János* (1826–1869) és *Somodi Erzsébet* (1827–) házasságából, János (1838–1909), István (1855–1920), Mária (1869–1943) testvéreként, a korán elhunyt István (1851–1854), András (1853–), Mária (1861–1868) után. András csecsemőkori keresztségét 1865. XI. 17-én végezte Szappanos Sándor szadai református lelkész. A szülők akkor a 90-ik házban laktak. Keresztszülők: *Sigri András*, *Puskás Mihál*, *Illés Susánna* voltak.

Elemi népiskoláit is Szadán végezte. Az 1867–77. évben kiállított bizonyítvány láttán fölmerül a kérdés, hogy a „kitűnő osztályzatot nyert” félárva fiúcska, akinek „erkölcsi magaviselete jó”, „szorgalma ernyedetlen” volt, miért nem nyert elhelyezést a kor szokása szerint valamelyik nagyhírű kálvinista kollégiumban?!

Az apai részről négyéves korban árván maradt András a meglehetősen vagyon ellenére nehézségekkel küzdött. Keménykötésű fizikuma folytán így került a „vas-miniszter”, *Baross Gábor* által elrendelt Keleti pályaudvari építkezésekhez kubikos munkára. Ez az esemény azért nevezetes, mert a fővárosban vásárolta a Károli Gáspár fordítása szerinti pozsonyi kiadású első Bibliáját, a könyvritkaságnak számító 1776-os kiadású, fekete domború, bőrkötéses példányt, amely-

Udvarnoki András (1865–1945)

be be is írta: „Udvarnoki Andrásé ez a könyv, vette 1887-ben.”

A már említett Keleti pályaudvari földmunkák során Budapestre jöve, kapcsolatba került a hesseni származású *Heinrich Meyer* (1842–1919) kolportőrrel, a magyarországi baptista misszió szervezőjével, aki később 1889. VIII. 20-án őt és a földesi *Balogh Lajost* (1863–1919) a *J. G. Oncken* (1800–1882) által alapított Hamburgi Baptista Teológiai Szemináriumba küldte.

Ezt megelőzően történt, hogy 1878 körül *Solti Dániel* bibliaterjesztő Dabról átvitte a missziót Szadára. Itt megtérésre indított egy *Puskás* nevű részeges férfit, aki falujában arról volt híres, hogy soha ki nem józanodott, egész éjszakákat átnótázott. *Puskás* megtérése valóságos csodának tűnt a szadaiak előtt, mert többé egy csöpp szeszessitalt sem ivott, és nem énekelt éjjel, hanem nappal az utcákat járva zengedezte a „Sion énekei”-t. *Puskás* gyökeres és örvendetes megváltozására sokan fölfigyeltek Szadán, hiába prédikálta ki a református pap, hogy *Puskás* megboldult egy baptista bibliárus tévtanai miatt.

1880-ban *Puskás* missziózására Udvarnoki András és mások megtértek. Ő és kisebbik bátyja, István, 1883. április 22-én merítkezett alá Budapesten, *Meyer Henrik* által.

Édesanyjuk néhány nappal később, április 29-én baptizált ugyancsak Budapesten, Meyer testvér által. Még ez év karácsonyán, december 25-én, egyetlen hűguk, Mária – később *Szikora Pálné* – is alámerítkezett. *Szikora Pál* és családja élete végéig oszlopos tagja volt a szadai gyülekezetnek.

Udvarnoki első ténykedéseként temetést végzett Kisszentmiklóson (a későbbi Őrszentmiklóson), ahol 1886. december 16-án 36 éves korában, baleset következtében meghalt *Tóth Józsefné, sz. Tenke Julianna* (Udvarnoki későbbi feleségének nagynénje), akit 1884. március 3-án merített be Budapesten Meyer Henrik. A közelben lakó hittestvérek mind megjelentek a végtesztességen, ahol prédikátor híján a huszonegy éves ifjú szolgált imával, igeolvasással és magyarázással a temetőben. A jelenlevő, más falubeli katolikusok és reformátusok suttogva kérdezték egymás között: „Kik ezek a baptisták?...”

Ebben az időben vidéken egész sor misszióállomás alakult. Kevés volt azonban a missziómunkás, és nem akadt közöttük egyetlen teológiailag képzett ember sem. Az akkor már szép számban levő magyar gyülekezeti tagok azt kívánták, hogy a keresztyén életéről és tehetségéről ismert két fiatalembert, Balogh Lajost és Udvarnoki Andrást képeztessék ki lelkipásztornak. Meyer Henrik előljáró – ki Oncken barátja volt, és a német baptistákkal jó kapcsolatot tartott fenn – ki is küldte Baloghot és Udvarnokit a hamburgi teológiai szemináriumba, ahol 1889. augusztus 30-án kezdték meg tanulmányaikat. Hamar elsajátították a német nyelvet, és mikor már megértették az előadásokat, dicséretes előmenetelt tanúsítottak, holott a németországi nagy kolerajárvány miatt hamburgi tartózkodásukat egy időre meg kellett szakítaniuk...

Felhívás

A Jó Pásztor újság – Isten kegyelméből – 2004-től 2014-ig immár tizenegy évfolyamon keresztül jelent meg, reményünk szerint az Olvasók öröme és épülésére. Az első öt évfolyamot – 2004–2009 – már eljuttattuk minden érdeklődőhöz bekötött formában is. Most a további lapszámokat – 2010–2014 – tervezzük bekötetni igény szerinti mennyiségben. Elkészítettük a teljes tizenegy évfolyam cikkeinek tartalomjegyzékét is, amit szintén belekötünk a második kötetbe.

Kérjük kedves Olvasóinkat, hogy szíveskedjenek jelezni a Jó Pásztor újság utóbbi hat évfolyamának bekötött példányaira való igényüket, **2015. március 31-ig**, a Szerkesztőség telefonszámán: 06-20/886-0712.

A keménytablás, aranyozott borítós könyv önköltségi ára 3900 Ft. Megrendelőinknek utánvéttel postázzuk.

A Szerkesztőség

KÖRLEVÉL

a háborús veszteségekről

1945. júl. 14.

In memoriam

„Első szavunk legyen a hazaköltözöttek, kik letették már kezükből a vándorbotot és munkaszerszámot, hogy számot adjanak földi sáfarkodásukról az örök Bíró előtt. Szövetségünknek hosszú időn át volt elnöke, a teológiai szeminárium nyug. igazgatója: *id. Udvarnoki András* tv. péceli csendes otthonában hunyta le fáradt szemeit, aránylag rövid szenvedés után. A háborús nehézségek következtében csak a közvetlen környékből vehettek részt a temetésen; patriarchális alakja eltűnt közülünk, egy régi harcossal ismét megfogytakozott a táborunk. Emlékét megőrizzük szívünkben, és kérjük az aratásnak Urát, hogy küldjön új aratókat az Ő aratásába.

Érzékeny vesztesége központunknak *Békéssy Sándor* hitközségi előljáró-helyettes testvér tragikus elhunya, ki a főváros ostroma alatt – mint Pestszentimre község bírása, a kiürítési munkálatokban teljesen kimerülve – hirtelen költözött át az örökkévalóságba. A község népe saját halottjának tekintette és Pestszentimrén hantolták el földi maradványait.

Gyilkos bomba áldozata lett Miskolcon *Fodor István* lelkipásztor, az Úr öreg, hű szolgálója, és egy útszelen felrobbant tányérakna oltotta ki *Tassi Imre* dömsödi gyülekezeti előljáró nemes életének fáklyáját. *Dobai Ferenc* szilágysági lelkipásztor, *Szerencsy József* rákospalotai diakónus és *Mórocz József* szemináriumi hallgató hasonlóképpen a háború közvetlen áldozatai.

Külön gyászlapra írjuk ezt a négy nevet: *dr. Udvarnoki Béláné, Kőrösi Béla* (rákospalotai hitoktató), *Ungváry Lajos* (a Kispest 1. gyülekezet előljárósági tagja) és neje *Ungváry Lajosné*, kik a szeminárium épületére hullott bomba robbanásakor, ugyanazon alkalommal lelték halálukat.

A lelkimunkások sorából dőltek ki fiatalon *Gyárfás Sándor* vácegresi és *Barabás János* kaposvári lelkipásztorok, előbbi tüdőbajával, utóbbi pedig fázással és gyomorbetegséggel került a betegágyba, hol a gyilkos kór hamar végzett velük. Vannak közösségünknek még más, itt meg nem nevezett halottjai is – köztük Sallay László nyíregyházi lelkipásztor testvér neje – kikről így névtelenül is kegyelettel emlékezünk meg Urunk szavait idézve: *'Aki énbennem hisz, ha meghal is él!'* A Szentlélek vigaszát kívánjuk elköltözött testvéreink hozzátartozóinak.”

(*Zágoni Jenő: Baptisták a második világháborúban, Bp. 2010.*)

Megújult lelkesedéssel indulunk tovább,

Az elmúlt esztendő vége felé rendkívüli könyvaján-dékkal lepett meg egyik szolgatársam, akit barátom-nak is szoktam nevezni. Ez a keménykötésű könyv nem egyéb, mint a „JÓ PÁSZTOR” nevet viselő hit-buzgalmi folyóirat hat teljes évfolyamának bekötött gyűjteménye.

Az a hálára indító tény sürgette ezt a kötetbe ren-dezést, hogy 2014 decemberével bezárult a Jó Pásztor tizenegyedik (11.) évfolyama. Egy öt éves kötetünk már van, ez pedig a második ilyen összefoglalása az újság történelmének. E tényből lehet arra következtet-ni, hogy ezek szerint a Jó Pásztor folyóirat elmúlt tizenegy éves. Akik eddig neveltük, dédelgettük, etet-gettük szellemi „gyermekünket”, rendkívüli hálát érzünk szívünkben mennyei Atyánk iránt, aki mindig kirendelte a szükséges anyagiakat (is) ennek a „gratis”-újságnak a megjelenéséhez.

Amióta megkaptam e nagyméretű, fekete könyvet, gyakran ölbe veszem hol az egyik, hol a másik kötetet, és próbálom kitalálni, mi tette keresetté és népszerűvé a Jó Pásztor újságot. Igen valószínűnek tartom, hogy nem egyéb, mint azok az írások, melyek a drága példa-kép-személyekről szólnak. Róluk, akik már előre men-tek a mennyei hazába, de közöttünk éltek, mert közü-lünk valók voltak. – Az „Életutak” című sorozatról van szó.

Mintegy ötven-hatvan lelki munkásról közölt az újságunk interjút, riportot, nekrológot, megemléke-zést, életrajzot. Olyan hűséges és tekintélyes testvé-rekkel ismerkedhettünk meg hónapról hónapra, aki-ket valamilyen szinten a példaképünknek tekintet-tünk vagy tekinthetünk.

P É L D A K É P ! – Úgy tapasztaltam lelkipásztori szolgálatom során, hogy tulajdonképpen mindenki-nek van példaképe, vannak példaképei. Nekünk, isten-félő hívő embereknek külön ajándék az a krisztusi megszólítás, melyet egytől-egyig meghallottunk, melynek engedtünk elhívásunk megszentelt percei-ben, hogy „Jer, kövess engem!”

A középkorban élt kegyes szerzetesek megkapó buzgóságú csoportjainak az élete és működése óta időszakonként „divatba jött”, sőt kötelező tananyag lett Jézus Krisztus követése. „IMITATIO CHRISTI” – így mondták, ismételtgették, annyiszor, hogy már egy kissé lejáratott fogalomná is lett magyar nyelvünkben az „imitáció”. Azt jelenti ugyanis, hogy „olyan, mint-ha...” Szinte a megszólalásig hasonlít hozzá.

Szoktuk példázatként említeni tanbeszédeinkben, mi a különbség a csillag és a bolygó között. A csillag-nak önálló fénye van, a bolygó viszont csak visszatük-

röz valamennyit a rá hulló fényekből. – Földünk a Nap egyik bolygója. A Nap egy hatezer Celziusz-fokon izzó tűzgolyó, hihetetlen fénymennnyiséggel, a Föld ezt az izzó fényt veri vissza a napsütötte oldalával.

Elmélkedésem közben érdekes „leltre” bukkantam a több, mint 300 évvel ezelőtti fordítású Bibliában, az ún. „Misztótfalusi-féle aranyas Bibliában”. A példaké-pekről gondolkodtam. A Károli-fordítás, melyet egész életemben használtam, „példányképek”-nek mondja a lelki nyájak, gyülekezetek felelős vezetőit. A szóban forgó igehely 1Pt 5,3. Az említett fordítás így rögzíti az üzenetet: „*Hanem úgy, mint akik az Isten seregének tükrei légyetek*”. Krisztus-példaképünket követni tehát nem egyéb, mint az Ő mennyei jellemének, szentségé-nek fényességét tükrözni a földön élő embertársaink felé.

Jómagam nem is értem, miként van az, hogy tőlem, halandótól azt kívánja Isten és az Ő Igéje, hogy legyek olyan, mint Krisztus. Látom, hogy a szent szolgálatra elhívott bibliai személyek ismert történeteiből is kivi-láglík, miszerint mi, emberi lények egyáltalán nem vagyunk sem méltók, sem alkalmasak a Teremtő Isten-nel való együttműködésre. Mózes azt mondja az elhívó szándékra: „*Ki vagyok én, hogy a fáraóhoz men-jek, és kihozzam Izráel fiait Egyiptomból?*” – Ézsaiás ekként kiált fel: „*Jaj nekem, elvesztem, mert tisztátalan ajkú vagyok, és tisztátalan ajkú nép között lakom*”. Mégis ez a folytatás: „*Menj és mondd...!*” – Jeremiás is szabadkozik: „*Ó, Uram, Uram! Hiszen nem értek a beszédhez, mert fiatal vagyok*”. Az Úr azonban ezt mondja: „*Menj, ahova csak küldelek, és hirdesd, amit csak parancsolok!*” – Pál mentegetőzése így hangzik: „*Legutoljára pedig, mint egy torzszülöttnek, megjelent nekem is... Én a legkisebb vagyok... aki arra sem vagyok méltó...*” – Jézus tanítványai felől úgy értesülünk, hogy egyikük-másikuk még írni-olvasni sem tudott.

Miként lehettek ezek az emberek egyrészt példaké-pek, másrészt tanítók, akik az Isten szolgálatára hív-ták a többieket?! – Azt azonban ne felejtsük el, hogy a Mindenható Isten a Fiúban, Jézus Krisztusban „emberré” lett. Nekünk ezt a Messiás nevű embert, mint Megváltót kellene kiábrázolnunk, követnünk. Erre is csak azt mondhatjuk, amit a János 14,2-ben olvasunk: „*Ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek?*” – Ha képtelen lenne őt követni a gyarló ember, buzdítana-e arra, hogy kövessük. De itt már nemcsak a „gyarló” emberről van szó, hanem a meg-váltott emberről!

Jézus a mi örök példaképünk. Gyermekkorom óta „tanulom” őt. Hálás vagyok hívő szüleimért, akikben

előre

megvalósulni láttam a krisztusi életeszményt. És dicsőíttem az Urat lelki vezetőimért, nevelőimért, akik egy-egy adott életkorban folyamatosan hatottak rám, formáló erővel sugárzott rám biblikus jellemük, ünnepi és hétköznapi magatartásuk, életstílusuk. (Mondhatná erre valaki, hogy mégis csak ilyen félig-meddig élvezhető kenyér lett a tésztámból?! – De milyen lennék akkor, ha ezek a példaképek nem befolyásolták volna egyáltalán az életemet?!)

Példára minden embernek szüksége van. És előbbutóbb mindenki önmaga is példakép lesz valaki számára. A családban a kisebb testvér „leutánozza” az egy-két évvel idősebb fiú- vagy lánytestvérét. Sőt, még az állatvilág is szolgált nekünk példákat. Azt mondjuk, hogy a kutya hűséges, az oroszlán bátor. És ez nekünk tetszik.

Manapság száz meg száz csábítás, felhívás, lehetőség hat a felnövekvő generációkra, és ezek mind – tudva, vagy tudatlanul – bizonyos életfelfogást tükröznek, sugallnak, követelnek nézőiktől, hallgatóiktól. Van egy új kifejezés, a „CELEB”, ezzel szokták pontosítani azokat az emberi lényeket, akik szinte az „imáandó” kategóriába emelkednek népszerűségükkel. A „celebro” latin szó jelentése: tolongva tódul, ünnepel, dicsőít, magasztal, híresztel. Olyan „hírességekről” van tehát szó, akiket egyáltalán nem a szellemi képességeik miatt, hanem csak „efemer” különckedéseik miatt kedvelnek ideig-óráig az emberek, irigylik is őket, mert mutatványaikat busás összegekkel honorálja a szenzáció-éhes média.

Jézus követése nem könnyű. Isten szolgálata egyébként is együtt jár az engedelmes lemondással, az áldozatvállalással. A papi szolgálatot végzőknek még az öltözékükkel is ki kellett fejezniük méltatlanságukat és alázatukat. Erre szokták mondani, hogy amiért keveset kell adni, feladni, áldozni, lemondani, az bizonyára nagyon olcsó dolog lehet. Ha egy egyházban mindent lehet és szabad, elfogynak a hívek. Napjainkban azok a lelki-szellemi közösségek, egyházak, mozgalmak tudnak növekedni, amelyekhez tartozni csak önmegtartóztató fegyellemmel, bizonyos követelmények elfogadásával, idő, pénz felajánlásával lehetséges.

Visszatérve a Jó Pásztor-kötetekhez, egyik legnagyobb értéknek azt tartom ebben az egybegyűjtött folyóiratban, hogy esendő, de példás életű személyek fényében kell és tudjuk felülvizsgálni személyes átadottságunkat, hithűségünket. A Zsidókhöz írt levél 13,7-ben ezt olvassuk: „Ne feledkezzetek meg vezetőitekről, akik az Isten igéjét hirdették nektek. Figyeljétek életük végére, és kövessétek hitüket!” – Magam-

ban pedig ezt mondom: „Ez az én kedves atyámfia sokkal nehezebb, embertelenebb életkörülmények között sokkal többet volt képes elvégezni a szent szolgálatból, mint én, aki hányszor a könnyebben járható utakat választottam”.

Az olvasótábor érzelmi világát visszaigazoló levelezés is ezt bizonyítja, hogy a legtöbb testvér vagy szimpatizáns épp arra kíváncsi, miként lehet a botladozó ember olyan átadott életű munkás, aki felé majd elhangozhat az elismerés: „Jól van, jámbor és hű szolgám! Hű voltál a kevésen, többre bízlak ezután!”

Számos egyéb vonzó kedvesség is népszerűsíti újságunkat. A rejtvény-rovat megérdemelne egy külön fejezetet az elismerő tanúsítványban.

És még egy! – A Szőkepusztai Gyülekezet épen maradt kis templomának a sorsa, szerepe, összetartó ereje. Vajon hány ilyen „mementója” van ma a régen virágzóan élt, de idő közben megszűnt gyülekezeteknek? – Amikor Pécssett 1984-ben felavattuk az új templomunkat, benne volt a történeti összefoglalóban, hogy Baranya megyében mintegy huszonöt településen volt egy-egy kisebb-nagyobb gyülekezet, szórvány. Ám a könyörtelen történelmi változások, vagy pl. az „urbanizáció” hatására ezek a kis közösségek, imaházak, imatermek megszűntek. Az ott élő testvérek közül sokan épp a pécsi gyülekezetünkben találták meg új lelki otthonukat.

A szórványmisszió nagy kérdőjele, hogy nem lehetne-e újra kezdeni a gyülekezet-plántálást azokon a helyeken, településeken, ahol néhány évtizede még voltak „hívők”, baptista családok, személyek, kisebb sejt-gyülekezetek? Szőkepuszta egy hangos, kétségbeesett kiáltás a magyar baptista misszió felé: Vigyázzatok! Őrizzétek! Szeressétek! Óvjátok a romlástól! Nem csak a régit, hanem az újakat is! – „Mert ellenségeitek, az ördög mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el” (1Pt 5,8).

Új évfolyam indul tehát, a tizenkettedik! Köszönet illeti mindazokat a kedves Olvasóinkat, akik eddig – figyelmükkel, szívbeli adományaikkal, bátorító levelekkel lelkesen támogatták a Jó Pásztor folyóiratunkat. Továbbra is számítunk a Testvérek segítségére, vagyis kérjük, legyenek imaháttér az újság mögött. Legfőbb célunk az, hogy lelki-szellemi támaszt nyújtsunk mindazoknak, akik szeretik az Urat, akiknek szívügyük a misszió, akik megértették Krisztus Urunk áldott felszólítását: „*Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjétek el tehát, tegyétek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek, és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig!*” – (Máté evangéliuma 28,18-20)

Gerzsenyi Sándor

BIZONYSÁGTÉTEL

Isten és én

Azt mondják, minden emberben van egy Isten alakú úr, amit csak egyedül Ő képes betölteni. Mi emberek próbálgatjuk betölteni ezt a kitöltetlen helyet a szívünkben mindenféleképp. Aztán egyszer csak ráébredünk, hogy nem a dolgok, nem az események adják az igazi boldogságot.

Visszaemlékezve gyermekkoromra, úgy 6 éves lehettem, amikor azt mondtam édesanyámnak, hogy szeressen engem sokkal jobban. Valamit éppen nem engedett meg és én azt gondoltam az az igazi szeretet, ha mindent megkapok és mindent megengednek nekem. Csak sokkal később jöttem rá, hogy az igazi szeretet nem a majomszeretet, a mindent rád hagyok mentalitás. Ezt azonban gyermekként nem látjuk be. A másik nagyon érdekes dolog, hogy már kisiskolás koromban elutasítottam a halált. Szinte még azt sem tudtam mit jelent, de teljesen idegennek éreztem. Hála Istennek, hogy kiderült nem a sírgödör az ember utolsó állomása. Tehát egész kisgyermek koromtól fogva érdekelt, hogy mi lehet a célja az életnek, bár ez a kérdés konkrétan csak jóval később fogalmazódott meg bennem. A szeretetet úgy képzeltem el, hogy a tenyerében tart, babusgat és mindig csak rám figyel.

Szüleim szeretetben neveltek fel, én mégis valami többre vágytam. Nem tudtam megfogalmazni még, hogy mit is szeretnék, de azt akartam, hogy sose haljak meg, és senki azok közül, akiket szeretek. Nem ismertem Istent, nem keresztény családban nőttem fel. Mégis minden este kértem a számomra még ismeretlen Mindenhatót, hogy az én családomból ne haljon meg senki, illetve mielőtt ez megtörténne, találják fel a halhatatlanság gyógyszerét. Egyszer egy közelünkben élő családdal nagy tragédia történt. Autóbalesetben meghalt az édesanya és a két gyermek, csak az édesapa maradt életben, de ő is tolószékre került. Ahogy hallottam a felnőtt beszédét erről az eseményről, nagyon mély félelmet keltett bennem, hogy elveszíthetem a szüleimet és testvéreimet, de még én is meghalhatok. Az egész bensőm ellenkezett ez ellen. Akkor azt gondoltam, én nem halhatok meg, mert akkor nincs értelme élni, és a világ nem lenne egész nélkülem. Egyszerűen nem lehet, hogy az „én vagyok” érzés elmúljon. Ez nem igazság! Ezt kiáltotta az egész lényem.

Annyira vágytam arra, hogy megtaláljam a megnyugtató és megfelelő választ. Sajnos nem volt senki a környezetemben, aki meg tudta volna magyarázni számomra a halál okát. Egyszerűen azt mondták, hogy nem kell ilyen dolgokkal foglalkozni és nem kell gondolni rá. Én azonban nem tudtam nem gondolni rá. Mindennap eszembe jutott az említett családdal történt tragédia.

Elég eleven gyermek voltam, úgy éreztem mindig valami különleges dolgot kell tennem, mert én nem vagyok egy „hétköznapi” ember. Kell, hogy legyen valami, ami több, mint amit látunk, amit érzékelünk. Mindig hallottam valamit, ami tovább fokozta kíváncsiságomat az élet értelmével kapcsolatosan. Felfigyeltem arra, amikor néhány felnőtt és gyermekek is a „világvégéről” beszéltek. Említettek jóslatokat, amelyek szerint 2000-ben vége lesz a világnak. Amikor azonban érdeklődtem, nem kaptam kielégítő választ.

Negyedik vagy ötödik osztályos lehettem, amikor észrevettem, hogy a fiúk felfigyelnek rám és osztálytársnőimre. Már én is észrevettem, hogy a fiúk mások, mint a lányok és kezdtek érdekelni. Arról álmodoztam, hogy majd eljön értem is a szőke herceg fehér lovon. Azt gondoltam ez lesz a beteljesedése annak a szeretetnek, amire vágytam. Ebben az időszakban volt egy álmom, amit soha nem felejték el. Álmomban egy tengerparton sétáltam teljesen egyedül. Magányosnak éreztem magam és félttem. Egyszer csak valaki megfogta a kezem és kézen fogva vezetni kezdett. Olyan átható szeretetet éreztem, amelyet addig soha. Teljes elfogadottság érzése és végtelenül mély békesség töltött el. Innentől kezdve ezt az átélt élményt kerestem. Nem láttam, aki álmomban a kezemet megfogta ezért arra gondoltam, egy fiú lehet, aki szerelmes belém. Később, amikor megismertem azt a fiút, aki a férjem lett, úgy éreztem „ez az” amit-akit kerestem. Hasonló volt az érzés ahhoz, ami álmomban átjárt, de rá kellett jönnöm egy idő után, hogy bár nagyon jó, de még sem az, amit keresek.

Nem ismertük Istent, úgy kötöttünk házasságot. Egymástól vártuk mindketten a teljes szeretetet. Ez azonban Nélküle nem ment. Bár jól éltünk és nagyon szerencsésen kezdődött a házasságunk, én mégis úgy éreztem, valami hiányzik az életemből. Még első gyermekünk meg sem született, már lakáshoz jutottunk. Abban az időben még könnyebb volt, mint manapság. Mindenünk megvolt ahhoz, hogy boldogok legyünk. Tulajdonképpen azok is voltunk, csak éppen volt valami, ami kielégítetlen maradt bennem. Belülről valami hajtott, hogy keressek. Férjem is érzékelte rajtam ezt a nyugtalanságot és szomorú volt, hogy nem vagyok elégedett. Akkor én azt mondtam neki, hogy szerintem az élet sokkal több annál, mint amennyit most élünk és látunk belőle, és én valami többre születtem, csak még nem találtam meg a választ. Erre ő azt javasolta, szálljak le a földre és éljem az életemet. Szomorúsággal töltött el, hogy ő nem így érez. Ezek után próbáltam nem gondolni arra a „többre”. Sajnos így az önző életmód növekedett bennünk.

Mindent meg akartunk szerezni. Másokhoz hasonlítottuk magunkat és megpróbáltuk tartani a lépést a világgal. Ha másnak új autója lett mi is igyekeztünk azt megszerezni. Ha valaki külföldre ment nyaralni, mi is

köveztük a példát. Én személy szerint annyira szerettem öltözködni, hogy szabályosan bálványommá vált, bár ezt akkor még nem tudtam. Teljesen a külső tökéletességre törekedtem. Mindennek stimmelnie kellett. A vágyak, a kívánságok hajtottak legfőképp engem. Az Úr azonban egyre nagyobb lett bennem. Nem elégített meg semmi. Tovább-tovább, miközben rájöttem nem találok azt a beteljesedést, amit keresek.

Kapcsolatba kerültem olyan emberekkel, akik okkult dolgokkal foglalkoztak és én is ez irányba indultam el. Egy darabig úgy éreztem megtaláltam végre, amit kerestem. Az agykontrollal is foglalkoztam. Olyan szépnek és jónak tűnt. Az életre adott válaszaik az elmém számára elfogadhatóak voltak, csak azon csodálkoztam, hogy a bensőmben iszonyatos háború, békétlenség és indulatok kezdtek kibontakozni. Teljes feszültség uralkodott rajtam. Félelem és halálfélelem töltött be, annyira, hogy nem mertem sötétben elaludni és attól féltem, ha elalszom, meghalok. Ezek az élmények megviseltek és elkezdtem gondolkodni, hogy bár a szavak jót ígérnek, de belül az összeomlás szélén állok. Mi lehet ez? Hiszen ez olyan távol van attól az álomtól, ahol a teljes béke uralkodott. Rájöttem, hogy valami gonosz útra léptem. Nem akartam tovább ezt a feszültséget és elkezdtem imádkozni: „ha vagy Istenem, akkor segíts nekem!” Volt egy Bibliám, amit kinyitottam és azt olvastam, hogy „Nem halok meg, hanem élek és hirdetem az Úrnak kedves esztendejét.” Nagyon magával ragadott, hogy a halálfélelmemre ilyen választ kaptam.

Rövid időn belül olvastam a helyi újságban egy cikket egy keresztény közösségről. Úgy éreztem ott a helyem. Egyszer csak egy istentiszteleten találtam magam. Szinte semmit nem értettem, de a légkör nagyon megnyugtató

volt. Elkezdtem rendszeresen járni és kezdett megnyílni a fülem. Végre megtaláltam, amit olyan sok éven át kerestem, de nem is én, hanem az én Istenem talált rám. Akkor azt hittem, minden olyan egyszerű lesz ezután. De nem volt az. Egész családom elutasította azt, hogy én „szektás” lettem, az igehirdetések azonban mindenért kárpótoltak. Én, aki egész életemben az elfogadást kerestem, már nem akartam, hogy az emberek elfogadjanak. Illetve nem tett szomorúvá, mert már nem az volt a célom, hanem az, hogy megismerjem Istent, aki engem annyira szeret, hogy a Fiát értem áldozta. Csodálatos szeretet! Nagyon bántott azért, hogy nem beszélhettem hitemről a családomban. Mondtam is Atyámnak, hogy pont, amikor sínen vagyok, akkor nem akarnak hallgatni rám. De az Úr erősen a szívemre helyezte, hogy nem kell szavakba öntenem Őt, mert úgy is észreveszik majd a bennem végbemenő változást. És valóban így történt. Egy idő után ők kezdtek el kérdezősködni. Látták a megnyugvásomat, hogy nem akarok többet, hanem elégedett vagyok az életemmel. Örömmel végeztem a dolgaimat. Isten csodás szeretete átjárt, hosszútávúróvé tett. Persze nem lettem láthatóan 100 százalékos, voltak és ma is vannak hibáim. Bízom az én mennyei Atyámban, hiszen Ő rám talált és megadta a válaszokat számomra. Kiragadott a sötétségből és megmentett a halálból. Nagyon hálás vagyok neki, amiért ezt tette velem, velünk. Néhány éven belül az egész családom megtért és Istenhez fordult.

Bár nagyon sok nehézségen vitte át családjunkat az Úr, de mindig érezzük és tudjuk, hogy minden helyzetben ott van velünk. Megtart és felemel, átvezet a pusztákon és áldásaival betölti az életünket.

Cz.Gy.

1% • 1% • 1% • 1% • 1% • 1% • 1%

A JÓ PÁSZTOR Közhasznú Alapítvány • Adószáma: 18696619-1-13
A Napsugár Gyermeatmentő Alapítvány • Adószáma: 19175955-1-13

Mindkét alapítvány jogosult arra, hogy fogadja a befizetett adó 1%-át.

Szeretettel kérjük olvasóinkat, ha támogatni szeretnék valamelyik alapítvány misszióját adójuk 1%-ával, akkor a rendelkező nyilatkozaton ezt tegyék meg. Itt jegyezzük meg, hogy a Napsugár Gyermeatmentő Alapítvány szervezésében épült újjá a szőpkepusztai imaház és létesült, illetve bővült a gyermektábor, kialakításra került a parkerdő.

A mellékelt csekk fölhasználható mindkét alapítvány támogatására. (A csekk jobb felső sarkán jelezhetjük az adomány célját!) Ezúton is köszönjük – ahogy azt levélben már megtettük – az adományokat. Kívánjuk, hogy az Úr gazdagon pótolja vissza mindazok szeretetét, akik nemes áldozatot hoznak nemes célokért.

**A JÓ PÁSZTOR megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu**

„Immánuel” – Velünk az Isten *Máté 1,23*

Gyakran idéztük az elmúlt években ezt az ígét. Nem érdemeinkről van szó, hanem arról az örömről és bátorításról, amiről szól ez az ige.

Öröm, mert tudhatjuk, hogy nem vagyunk magunkra hagyva életünk terheivel, örömeivel, és bátorítás is ugyanakkor, hogy mindaz, amit teszünk, amiért fáradozunk, sokkal magasztosabb, mint bármiféle hiú emberi törekvés.

2012 őszén, amikor *Dr. Almási Mihály* lelkipásztor testvér imaházmentő missziójának és a Dömsödi Baptista Gyülekezet áldozatos munkájának csodálatos eredményeképp ott ülhattünk az új kiskunlacházi baptista imaház megnyitóján, aligha merte bárki is azt gondolni, hogy két évvel később kb. 200 embernek fogjuk hirdetni és énekelni Megváltónk születését a Művelődési Központban, merthogy az imaházba nem fértünk volna be.

Idén karácsonykor óriási mérföldkőhöz érkeztünk a kiskunlacházi gyülekezetplántálás történetében. Történt ugyanis, hogy tavaly egy őszi vasárnapon beállított a délelőtti istentiszteletre egy középkorú hölgy, akivel addig nem találkoztunk. Majd az istentisztelet után kiderült, hogy ő ennek ellenére mégsem akkor járt először az új imaházban, hanem ott volt annak a megnyitó ünnepségén, de azóta valóban nem járt ott. Ellenben azon az őszi vasárnapon ellenállhatatlan késztetést érzett, hogy újra ellátogasson az imaházba. Mint kiderült, *Gyovai Margitnak* hívják (de mindenki Mayának szólítja) és nem melleleg ő a Kiskunlacházi Petőfi Művelődési Központ igazgatónöje. A késztetést újabb követte és onnantól kezdve minden vasárnap délelőtt ott volt az istentiszteleten.

Bazsinka József testvéremmel közben megkezdjük a kiskunlacházi és dömsödi imaházba tervezett karácsonyi ünnepi hangversenyek előkészületeit. Először is hirdettük a testvéreknek az időpontokat, hogy tudjanak készülni és hívogatni az alkalomra.

Ahogy elkezdjük hirdetni, nem sok idővel rá Maya azzal az ötlettel és kéréssel fordult hozzánk, hogy ezt a bizonyos hangversenyt, amit Kiskunlacházára tervezünk, tartsuk a Petőfi Művelődési Központban. Rég nem volt ott hasonló rendezvény és amúgy is olyan sok a rászoruló, nélkülöző gyermek, hívjuk meg őket és családjaikat is erre az eseményre.

Természetesen nagy örömmel fogadtuk a meghívást és örültünk az újabb lehetőségnek. Hamar megszületett a ötlet, hogy a rászoruló gyerekeknek ne csak lelki élményt nyújtsunk, hanem adjunk nekik kézzel fogható ajándékot is. A dömsödi testvérek a kiskunlacházi testvérekkel összefogva eldöntöttük, hogy elkészítjük saját „cipősdoboz” ajándékainkat, már csak azt kellett megtudnunk, mennyi gyermekről

is van szó. Maya ebben hamar segítségünkre sietett, névvel, korról, érdeklődési körrel ellátott pontos listát kaptunk mintegy hetven gyermekről. Nagy segítség, hiszen így az ajándékokat célirányosan, kor és nemek szerint állíthattuk össze.

A szolgáló csoport

A gyermekfoglalkozás

A koncertekre hangszeres (zongora, cselló, tuba) darabokkal, énekszóval, és a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet fiatalházas csoportjából alakult alkalmi énekkarral, vegyeskari művekkel készültünk. Már a készülődés folyamatában látszódtott, hogy az örök kísértőnek nem tetszik mindaz, amit terveztünk, betegségek, folyamatos munkahelyi időpontváltozások, közbeszólások nehezítették a készülődést néha már-már veszélyeztetve terveinket.

Bátran mondhatom, hogy minden nehézség ellenére nem csüggedtünk, tudtuk, hogy Isten van velünk. Nem a mi terveink és gondolataink szerint alakultak a dolgok, hanem éreztük, hogy Isten az, aki mindent a kezében tart és Ő irányítja, szervezi az eseményeket. Persze ezt kézben tartani semmiség a teremtett világ, a teremtés, a történelem, a nemzetek Istenének, akit mi egyszerűen Atyának szólíthatunk. Annak azonban, hogy mi azt mondhatjuk hittel, hogy Velünk az Isten, és törődik velünk itt és most, hogy számára nem lényeg-

telen a mi koncertünk Kiskunlacházán, nagy és komoly ára volt. Jézus Krisztus emberi testet öltve földre jött, hogy bennünket megváltson, és így adhassuk tovább a jó hírt. Mindennek a lényege ez, nem magunk dicsőségére vagy szórakoztatására szerveztük a hangversenye- ket, hanem hogy azokon keresztül eljuttathassuk az emberekhez a jó hírt.

Az ajándékosztás pillanatai

Boldog gyermekarcok

Külön öröm, hogy a koncert napján a közönség soraiban megtisztelt bennünket jelenlétével a város vezetése: a polgármester és alpolgármester úr családjukkal együtt.

Kiskunlacházán *Bazsinka József* hirdette röviden az örömhírt, a hallgatóság füleihez szabva, és ezáltal is megragadva a gyereksereg figyelmét. Ezután a Művelődési Központ előterében gyermekfoglalkozás következett, amit *Pistai Éva* a Vasárnapi Iskolai Szövetség munkatársa tartott, majd pedig az igazgatónő vezetésével a gyermekek számára mindenképp az alkalom egyik fénypontja, az ajándékosztás következett.

Az alkalom a csodaszámba menő, a bibliai ötezer ember megvendéglését idéző kétszáz adag ebéd kiosztásával zárult, amit a koncert előtt egy héttel ajánlott fel egy jószívű adakozó célzottan erre az eseményre. A szolgáló „csapat” lélekben, majd a Dömsődön elfogyasztott ebédnek köszönhetően testi-

A kiosztásra váró ajándékosztón

Az igazgatónő, Gyovai Margit és Bazsinka József ajándékosztás közben

leg is feltöltekezve készülhetett a délutáni szolgálatra a dömsödi imaházban.

A dömsödi imaház is megtelt délutánra és a gyülekezet tagjain kívül együtt ünnepelhet- tünk még a kiskunlacházi és dunavacsei test- vérekkel is.

Visszagondolva a dömsödi hangversenyre, nem is karácsonyi koncert volt, hanem egy igazi hálaáldozati szolgálat, középpontban Krisztussal és mindazzal, amit azáltal tett, hogy Megváltóként közöttünk megje- lent.

Jó volt megtapasztalni, hogy velünk volt az Isten, és jó tudni, hogy velünk van és továbbra is velünk lesz, ahogy azt megígérte.

Ajándékot kapni jó, de még jobb volt adni. A gyüle- kezetek áldozatos összefogásának eredményeképp örömet okozhattunk sok gyermek számára és meg- oszthattuk velük a jó hírt: Immánuel!

Velünk az Isten!

Az öröm

Szappanos Tibor

Valaki értem imádkozott

Moderato, poco rubato

zene: Tóka Szabolcs, 2015.

Orgona *p*
ad lib.

1. Mi - kor a bűn - től meg - győ - tör - ten A

lel - kem ter - he - ket hor - do - zott, Egy - szer csak köny - nyebb lett a

ter - hem, Va - la - ki ér - tem i - mád - ko - zott.

2. Va - la - ki ér - tem i - mád - ko - zott, Ta - lán a - pá - m, a - nyám

ré - gen? Ta - lán más is, a - ki sze - ret, Jó ba - rá - tom

vagy test - vé - rem? 3. Én nem tu - dom, de ál - dom Is - tent, Ki

né - kem meg - vál - tást ho - zott, *mf* És azt, a - ki

1. ér - tem csak egy - szer is i - mád - ko - zott.

2. 3. Én egy - szer is *pp* *sostenuto* i - mád - ko - zott.

S. D. G.
2015. január 18.
Ökumenikus Imahét

GYEREKREJTVÉNY

Kedves Gyerekek!

A mostani rejtvény 20 nevet tartalmaz. Állíts össze belőlük 10 párost, akik valamilyen kapcsolatban állnak egymással. Írd meg azt is, hogy mi a kapcsolat közöttük.

Ádám	Kain
András	Jonatán
Anna	József
Áron	Márk
Benjámin	Márta
Dávid	Mirjám
Eszter	Péter
Izsák	Rebeka
Lázár	Sámuel
Lukács	Vásti

A helyes megfejtést küldjétek be címünkre: Jó Pásztor Szerkesztőség, 1431 Budapest, PF. 171.

A feladványt készítette:

Dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2015. március 31.

Az előző rejtvény-feladvány helyes megfejtése: BÁLÁM SZAMARA

Helyes megfejtést küldtek be:

Kiss Pálma Virág, (Szigethalom), Vári Tímea (Kiskőrös), Gyarakai Anikó (Békés)

Gratulálunk!

JÓ PÁSZTOR

Kiadja:

JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY

PMB 12. PK 60.255/2002/4.

Számlaszám: 11742252-20061533 OTP Bank Rt.

Adószám: 18696619-1-13

Tel.: 06-20/886-0845 • Fax: 06-24/468-108

Levelezési cím: 1431 Budapest, Pf. 171

E-mail cím: jopasztor@baptist.hu

www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Almási Mihály

Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor

Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Nyomás: Mátyus Bt.

HU ISSN 1786-268X

KVÍZKÉRDÉSEK

ERRŐL-ARRÓL

A feladványt készítette: Dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2015. március 31.

A helyes válaszok mellé kérjük beküldeni a pontos igehely megjelölést is.

- Mi volt az első csoda, amit az Úr Mózesnek mutatott, amikor elhívta?**
  - keblébe dugta a kezét és poklos lett
  - a Nílus vize száraz földön vérré vált
  - a bot kígyóvá vált
  - a Vörös-tenger kettéválasztása
- Ki mondta, hogy tövis adatott a testébe?**
  - Péter
  - Pál
  - Jézus
  - Timóteus
- Két kecskebak között sorsot vetettek. Az egyik az Úré lett. Kié lett a másik?**
  - Azázelé
  - Baálé
  - Júda királyáé
  - A lévitáké
- Hányszoroson kell bűnhődnie annak, aki Kaint megöli?**
  - háromszor
  - ötször
  - hétszer
  - hetvenhétszer
- Hol épített Ábrahám oltárt az Úrnak, miután elvált Lóttól?**
  - Jeruzsálem
  - Síkem
  - Hebrón
  - Bétel
- Ki volt az, aki hallgatott apósa tanácsára, és mindent úgy tett, ahogyan az mondta neki?**
  - Hóseás
  - Mózes
  - Ézsau
  - Sámuel
- Ki kézbesítette saját kezével a haláláról rendelkező levelet?**
  - Júdás Iskariótes
  - Ahitófel
  - Abimélek
  - Úriás
- Jézus szerint miért boldogok a tiszta szívűek?**
  - Mert övük a mennyeknek országa
  - Mert ők az Istent meglátják
  - Mert örökségül bírják a földet
  - Mert ők megelégtettek
- Mit tett Mózes az első két kötél-lával?**
  - Földhöz vágta és összetörte
  - Gondosan bebugyolálva eldugta
  - Tengerbe dobta
  - Visszavitte Istennek
- Mit tett Saul, amikor Dávid harcba indult Góliát ellen?**
  - Saját ruháját és fegyvereit adta rá, de Dávidnak ezek nem kellett
  - Mélységesen megsiratta, és leányát ígérte Dávidnak, ha győz
- Adott neki öt sima kövecskét a patakából**
- Fegyverhordozókat rendelt Dávid mellé**
- Mennyi ideig rejtegették Mózes a szülei?**
  - 8 napig
  - 21 napig
  - 1 hónapig
  - 3 hónapig
- Hány napig tartotta fogva József a testvéreit?**
  - 3 napig
  - 7 napig
  - 14 napig
  - 40 napig
- Ki süttött ételt marhaganéjon?**
  - Jeremiás
  - Ezékiel
  - Hóseás
  - Ézsaiás
- Hányszor kerülték meg Izráel fiai Jerikó város falait, mielőtt azok leomlottak?**
  - 6
  - 7
  - 9
  - 13

Az előző feladvány helyes megfejtése:
 1 – b Sáfát (1Kir 19,19); 2 – d 2Kir 13,20; 3 – c 2Kir 7,1-20; 4 – b 2Kir 5,20-22; 5 – a 2Kir 10,1; 6 – c 2Kir 10,27; 7 – b 2Kir 2,18; 8 – a 2Kir 3,15; 9 – d 1Kir 19,19; 10 – d 2Kir 8,7-15; 11 – c 2Kir 11,2; 12 – d 2Kir 9,35; 13 – b 2Kir 4,8-37; 14 – d Lk 9,12-17; 15 – b 2Kir 8,1-26; 16 – b 2Kir 2,23-25; 17 – b 2Kir 4:38-41

A megfejtést beküldték:
 Mészáros Lajos és további 56-an, lásd a keresztretjtvény-megfejtők névsorában csillaggal jelölt neveket.
Gratulálunk!

Archív missziós videók a neten

Folyamatosan nő azoknak a történelmi értékű, dokumentum jellegű filmeknek, TV műsoroknak a száma, amelyek közösségünkkel kapcsolatosak. Jelenleg 81 ilyen filmet találhatnak kedves érdeklődő Olvasóink a világhálón. Az elérhetőség legegyszerűbb módja: A Google keresőbe beírni: „Dr. Almási Mihály” és ott a YouTube megnyitásával elérhetővé válik a folyamatosan bővülő anyag. Elérhető továbbá a <http://www.lachaza.baptist.hu/videotar> beírásával is.

Néhány téma: imaházépítések és átadások bemerítések, hangversenyek, vitafórumok pl. az állam és az egyházak közötti megállapodásról, a Teológiai Akadémia, a missziós központ és a szoborpark átadási ünnepe, szeretetszolgálati, gyermekvédelmi és evangélizációs filmek, a Békehírnök története, dr. Haraszti Sándor élete, Jimmy Carter és a magyar korona, Szókepusztai konferenciák, gyerektáborok, jubileumok, Héthalmi centenáriumi megemlékezés, stb. Bizonyára érdemes böngészni a filmek között.

–am–

1	2	3	4	5	6	7		8	9	10	11	12	13	
14								15						16
	17							18					19	
20								21					22	
23													25	
26														
35	36							38					40	
42								45					47	
48													52	53
54													57	
58														
62														
66	67	68												
	71													

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtendő igevers részletei a függőleges 16, vízszintes 1, vízszintes 71, függőleges 20, függőleges 31 és függőleges 36 alatt található. Megfejtendő az igevers és az igehely.

Az igevers és a rejtvényben szereplő nevek az új fordítás szerint kerültek beírásra, az ettől való eltérést külön jelezzük.

Vízszintes: 1. Az igevers második része 14.

A kút neve, amit Izsák ásott, és ami miatt már nem perlekedtek 15. Itt fakasztott Mózes vizet a kősziklából 17. Virágkezdemény 18. Dávid egyik fia, aki Jeruzsálemben született – ford. 19. A bot egyik vége! 20. Carreras, Domingo és Pavarotti közös jelzője 21. Férfi Rúben törzséből, aki testvérel együtt Mózes ellen lázadt – ford. 22. Gépjármű biztonsági berendezés 23. A kőkorszak része! 24. Ausztráliai autójel 25. Izrael bírja volt 23 éven át – ford. 26. Kiapad páratlan betűi 27. Dávid egyik fia – Kár. ford. 29. Mikeás próféta atyja – Kár. ford. (1Kir 22) 30. Moáb királya, aki juhtenyéztéssel foglalkozott 32. Észak-atlanti katonai szervezet 34. Osztrák, spanyol és zambiai autójel 35. A lítium vegyjele 37. Gád egyik fia 39. Az abc alkotója 41. Kiejtett betű 42. Önérzet 44. Megfelel a valóságnak – ford. 46. Sámuel szülővárosa 48. Az egyik tanítvány 50. Ábrahám eredeti neve 52. Vörös 54. „Saul megölt ... embert, Dávid meg tízezer embert” 56. Itt tartózkodott Sámuel, amikor Saul és csapata elment őt megkérdezni a sza-

marakról 57. Bibliai súlymérték (818 gram) 58. Víz és föld keveréke 59. Földrajzi régió a Kárpát-medence délkeleti részén 61. Meghatároz egy időpontot 62. A kenőcsben van! 63. Ennél a helységről dobták Józsefet testvérei a kútba 64. Reped 66. Izrael egyik törzse 69. Saul apósa – ford. **71. A megfejtendő igevers harmadik része**

Függőleges: 1. Az egyik legismertebb Sumér város. Innen indult el Ábrahám Kánaán felé 2. Izsák felesége 3. Saul király felesége 4. Község Borsod-Abaúj-Zemplén megyében 5. Fluor, bór és bróm vegyjele 6. Tékozló egynemű betűi 7. Litván autójel 8. Ábrahám atyja – ford. 9. Ábrahám unokaöccse – Kár. ford. 10. Papi ruha 11. Saul király atyja 12. Félédes! 13. Ezt a szót használták a gileádbeliek annak felismerésére, hogy valaki Efraimból való-e vagy sem **16. A megfejtendő igevers első része** 18. A próféták tölgyfaival kapcsolatosan említik ezt a helyet **20. A megfejtendő igevers negyedik része** 21. Attila király jelzője – ford. 22. Gyümölcs 24. Damaszkuszi folyó – Kár. ford. 25. ÁE 27. Jellegzetes japán étel – ford. 28. Fogoly 29. Ő mondott mesét a királyt választó fákról **31. A megfejtendő igevers ötödik része** 33. Házibálvány **36. A megfejtendő igevers hatodik része** 38. Járom 40. Nem természetes – ford. 43. Bibliai mértékegység, a manna-szedés kapcsán is találkozunk vele 45. Izrael bírja volt, az van feljegyezve róla, hogy volt 30 fia és

30 lánya 47. A hét gyülekezet egyike – ford. 49. Ellenérték 51. Csúnya 53. Fiala tehén – ford. 55. Áldozat bemutatására használt építmény – ford. 57. Izmáel egyik fia 59. Ruth férje 60. Kúszónövény – ford. 61. Ajak betűi keverve 63. Német, thaiföldi és svéd autójel 64. Vízi élőlény 65. Hód betűi keverve 67. AŐ 68. Forint 69. Cian páratlan betűi 70. Makó közepe!

Beküldendők az igevers és igehekelyek.

Beküldési határidő: 2015. március 31.

A rejtvényt készítette: Dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése:

Dicsőségéről lemondott, Szolgai formát vett fel, Emberekhez lett hasonlónak (Fil 2,7)

Helyes megfejtést küldtek be:

Lomjánszki Jánosné* (Órbottyán), Bolemányi Jánosné* (Kiskőrös), Jámbor Ferencné* (Debrecen), Czap Elekné* (Debrecen), Mihály Sándor* (Szada), Martonné Szepák Margit* (Tahi), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Kovács Bálint* (Újkígyós), Tóthné Szűcs Csilla* (Békés), Nagyné Szabó Ilona* (Bp.), Sáfró János* (Pécel), Kovács Béláné* (Mágocs), Gulyás Ernőné* (Bp.), Gaál Miklósné* (Tard), Petrik Ádámné* (Órbottyán), Barát Imréné* (Nyíregyháza), Vezsenyiné Ács Magdolna* (Pécel), Horváth Béláné* (Szada), Farkas Gyuláné* (Csengőd), Gyarak Mihályné* (Bp.), Polányi István* (Bp.), Nagy Sándorné (Berettyóújfalú), Varga Lajosné* (Isaszeg), Tóth Antal* (Hajdúböszörmény), Sándor Mária* (Bp.), Kovács Sándorné* (Miske), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Kisné Ady Éva* (Békés), Kovács Sándorné* (Kiskőrös), Némethné Tóth Eszter* (Kaposvár), Neuheiser Jánosné* (Borjád), Vincze Jolán* (Domoszló), Grósz Györgyné* (Kétegyháza), Sóvágó Antal* (Hajdúböszörmény), Török Sándor* (Debrecen), Kiss Antal* (Gyula), Spangenberg Rudolf* (Komló), Polányi Károlyné* (Bp.), Vajda Jánosné* (Orgovány), Bató Tiborné* (Ócsa), Kovács Imréné* (Ráckeresztúr), Gyaraki Lászlóné (Békés), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Horváth Jánosné* (Fadd), Dan János* (Békés), Schmal Henrikné* (Balatonszemes), Hodoszó Jánosné* (Méhkerék), Marton András* (Bp.), Döme Károlyné* (Zirc), Laskovicsné Pintér Etelka* (Isaszeg), Rózsa Tiborné* (Kiskőrös), Gyaraki Anikó* (Békés), Vári Györgyné* (Kiskőrös), Ecsedi Istváné* (Érd), Tulkán Péterné* (Kétegyháza), Forrás Ferenc (Bp.), Kovács Bálint (Pócsmegeyer), Papp Béláné (Pécs), Németh Emília (Szombathely), Török Sándor (Pécel), Lomjánszkiné Torgyik Zsuzsanna (Kiskőrös)

Könyvjutalomban részesült: Mihály Sándor (Szada), Polányi István (Bp.), Gyarak Mihályné (Bp.), Nagy Sándorné (Berettyóújfalú), Neuheiser Jánosné (Borjád)

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.